

AL PAS DELS DIES

Per Joan David

Cau d'Art Sabadell

A. SOROLLA ARTOLA

Certament podríem emprar que a la tercera va la vençuda, perquè Sorolla ha exposat per tercera vegada. Recordem les anteriors mostres i això ens facilita de fer una valoració.

Havíem comentat les anteriors i li havíem senyalat aquelles obres que traspuntaven de les altres. Avui, Sorolla ens ha ofert un conjunt d'obra que té homogeneïtat i això ja és fer un comentari positiu.

Creiem que està en un pla-nell que cal insistir-hi, perseverant en ell. Sap donar un cromatisme lluminós a les seves teles. És, el seu, un llenguatge plàstic entenedor que anirà aportant-hi un lèxic més aprofundit.

Cau d'Art Sabadell

DANIEL BAS

Les seves aquarel·les mostren un bon coneixement de la tècnica de l'aguada. La pinzellada d'aquest artista és ardidada, segura i, ensems nítida.

La diversitat temàtica de l'obra palesa la seva habilitat. Té una execució plàstica que s'aparella amb una sensibilitat que comunica en cada tema.

Bas, domina majorment les marines i hom pensa que és un artista que dialoga, amb els pinzells, de cara al mar.

Tot Art - Galeria

GLÒRIA CARDONA

Glòria Cardona és de Moncada i ha exposat per primera vegada, fent-ho a aquesta Sala del carrer de Sant Pere.

Aquesta pintora ens ha dut unes teles en les que domina el bodegó i les flors. També, excepcionalment, una figura i un retrat. Certament un retrat força digne. Digne també és tota l'obra d'aquesta pintora en la qual es palesa el domini

que té del dibuix. Ensems, la seva dicció plàstica és amesurada i serena.

Cau d'Art Sabadell "FER"

El *Comic* s'ha presentat a aquesta sala de la plaça Marquilles, per obra i gràcia d'aquest creador d'històries de tot tipus, predominant un humor agut. Un humor a voltes crític, però sempre divertit. "FER" col·labora a "El Papis".

Es aquesta, una mostra interessant en la qual hom admira la capacitat creativa del seu autor.

Sala d'Art -Negre- POVEDA

L'Obra presentada per Poveda, la veiem com sempre, proveïda d'una evident experiència artística, formant part d'un sistema orgànic en el que les formes neixen conseqüents a una teoria formal de les arts plàstiques. L'anècdota que presum en tots moments, s'expressa enfocant els temes pictòrics amb agilitat i pulcritud; els colors més que pels valors vius, i per cap concepte agressius, contribueixen a realçar els motius descriptius, figuratius i realistes, formant un conjunt que es deixa admirar pel joc de transparències i d'ajustades impressions.

FRANCESC BERNALDO

Pintura figurativa en la que en tot ella hi veiem acció de la que la mesura de les forces afavoreixen l'equilibri entre idea i acció. Pintura posseïda d'una entitat pròpia que viu la transcripció, a vegades punyent, de les imatges com en un conuvi de concentració i de destrucció formal amb ço que crea així en tota ombra com amb tot parel·la vibrant de color, una unitat d'estil amb la que aconseguim definir un fons orgànic plenament personal. A aital pintura podríem aplicar-li una de les idees que al seu temps Goya definí "Jo sols veig masses de llum i masses en ombra, plànols que avancen i plànols que retrocedeixen, sortints i fo-

rats". Caldria afegir que en les figuracions mostrades es fa evident l'espontaneïtat que descobreix un fons romàntic afiliat a una força francament expresionista.

LLUIS CLAPÉS i FLAQUÉ - Ceramista -

En fer esment de l'obra de petita ceràmica de Lluís Clapés em crec en el deure de fugir de conceptuar l'obra fredament enaltint l'esforç tècnic visible per tal de situar-ne el gust estètic com a valor prevalent; aquest gust que va formant-se en la pràctica constant i que el temps contribueix a valorar. No voldria que es confongués el bell amb el bonic, l'artista se'ns mostra conscient de la seva responsabilitat i amb aquestes petites mostres ceràmiques emergeix de tota cosa anecdòtica i en les petites coses l'artista enfoca els problemes sensibilitzant-los d'acord amb l'evolució dels temps.

Sala Rovira

LLINOR

Bodegons i flors exposa aquesta pintora valenciana, obres totes elles tractades amb un sentit de composició enviable.

Sensibilitat en el món de les formes i en el món de la llum. Varietat i riquesa en el color, cromatisme influenciat per l'escola valenciana; lluminisme efectivista, violentment contrastat sens deixar de madurar les formes i limitar i equilibrar la que es idea i la que és acció.

PUJOL PONS

En l'obra de Pujol Pons, artista sabadellenc hi veiem traduir-se l'home mateix intel·ligent i sensible; la seva obra respon o reflexa a l'esforç individual de l'artista complement al seu talent artístic que s'enfronta a la totalitat de la vida social.

D'aquest artista podríem dir que fou el seu viure la pintura i el pintar la seva vida. Bodegons sonors, perfectes saturats de llum i equilibrats en la forma i en el fons; flors

resoltes amb un virtuosisme tècnic i anatòmic, sens garbuix i sí valoració de termes i amb una autodisciplina d'escola acusat.

CABANACH

L'obra de Cabanach, artista de Sant Cugat, ens produeix en conjunt un encantament per als sentits, és obra inquieta, gens torturada i en la que conjuntament a la distribució de la llum predomina el sentit lògic d'anàlisi amb visió dels temes, instint pictòric de primera qualitat, sensibilitat pel color, amor a les coses i una elegància i bon gust, instint pictòric de primera qualitat.

Acadèmia de Belles Arts

XAVIER BLANQUER

Els dibuixos de Xavier Blanquer. -dibuix exel·lent- lluiten amb meritori encert i vorejant, diverses tendències, amb un diàleg confident i estabilitzant-ne el seu fer amb entesa, seny i equilibri; no ha pretès en cap moment de produir res de màgic ni de miraculós i sí, en canvi, traduir amb línies ajustades i concretes, les imatges convencionals que la natura mostra com a realitats i que s'han concretat silencioses i estilitzades.

Sala TOT-ART

ROSA CHAVES

Pintora especialitzada en la pintura de flors; pintora realista de fons romàntic i amb una versió personal en el tractament pictòric i en l'emplaçament just del model; l'estilització decorativista domina en tot moment i aconseguim agilitzar els volums i amb versió personal aprofundir en la realitat.

Intel·lecte

JOAQUIM DEU

Aquarelista

El pintor ens ha sorprès novament amb una mostra de pintures en els que ha deixat impreses, una puresa de dicció agençada a una experiència tècnica, dia a dia reforçada i enrobustida per

una força netament espiritual. El lirisme eloqüent i penetrant actualitza l'obra en la que la llibertat d'execució defuig tot equívoc.

L'Artista es va definint, defugint del simple anecdotisme conduint-nos vers un món fèrtil de sensacions i màgic en les aliances entre el fer i l'orientació emocional. En fi, J. Deu s'afiança dia a dia, a aconseguir una independent i segura personalitat.

RAIMON ROCA

Paisatgista

Seguint el camí que de fa anys va emprendre. Raimon Roca se'ns mostra en la seva darrera obra profundament humà creant moments de transmissió en la visió paisatgística, en els que, la plàstica pura domina a l'univers màgic que cordialment aprofita per tal de seguir dins un ordre conscientment prejutjat i creant aquest tercer món de l'art, en el qual tot artista no pot fallar ni com a home ni com a artista i del que s'ha escrit que "cal que la bellesa sigui quelcom més que un accident".

I. POU

Paisatgista amb una formulació plàstica ben entesa, pintura a ple aire, d'aspecte robust i dòcil a les masses, d'atmosfera diàfana, inalterable i plena de lluminositat; obra realitzada a consciència i plena d'una sensació inefable d'ordre i repòs; obra en fi, ben entesa, elegant i de bon gust, realitzada amb amor a l'ofici.

EMILI MORGUI

MARIA TORRELLA

Vet ací una mostra de pintura depurada i mesurada que es realitza, en certs moments aprofundits els temes transcrits i resolent-los serenament i ponderadament amb la grandiloqüència d'uns paisatges marins, pictòricament actius i realitzats amb visió ajustada i sòlid ofici.

El verisme en tot moment posseeix claretat refent con-

ceptes inclosos en conceptes tradicionals i en tot moment atractius.

El complement a l'obra exposada ens mou a admirar l'obra que ensem mostra MARIA TORRELLA (esposa del pintor) i en la que dominen els motius, enormement i principalment decoratius.

FRANCESC BORDAS

Del comentarista Jordi Botella m'és grat, reproduir-ne uns conceptes que per ser ajustats al cas crec adients. "Lluny de parafernals i avantguardes retardades, la seva pintura respon a una imageria personal en la qual es reivindica un espai concret: la ciutat i els racons solitaris des del silenci desafia el progrés i el seu ritual d'esplendor mort..."

Bella és l'imatge del comentarista i bella és la mostra exposada, la veritable realitat del seu art no es troba fora i si que vivent dins de l'artista; és lluny, en tots els temes tractats del concepte nu de la traducció fidel; no és la copia la que domina per tot i fa realitat i realitzable la visió real del tema, és en conjunt i a la fi el testimoni d'una pintura predominantment sensibilitzada.

Altres activitats artístiques Exposicions de:

Dibuixos i pinturas de la jove artista local: ANA CORDERC ARRANZ al Cafè Romani.

Ceràmiques d'AMADEU ROVIRAS a Avinguda 11 Setembre 79.

Ceràmiques de Josefina Tutusaus a "Intel.lecte".

Dibuixos de Jordi Roca a propòsit de la representació de l'òpera "La Bohème".

Obres de JOAN SERRES a "Galerias Rovira" i d'Eugeni GUTSENS i TORRA al "Casal d'avis de Sabadell" i en "Espai d'Art del Museu d'Art la intitulada "Art rítmic" d'AURELI RUIZ, artista fill de Reus. I en fi, l'Exposició de Goigs al Museu d'Història.

D'algunes d'elles en parlaré, al pròxim número.

RIPOLLET ARA FA MIL ANYS.

Aquest llibret és la reproducció impresa d'una conferència que, amb el mateix nom d'aquesta monografia, pronuncià el seu autor, el nostre amic i col.laborador d'aquestes pàgines, Agustí Palau i Codonyer, el juny del 1982, amb motiu del primer acte del Mil.lenari de la veïna Vila.

La que ens ocupa "és -ta! com diu el seu autor- una obreta senzilla i sense pretensions escrita amb el propòsit d'aclarir alguns punts de la història local".

A través de les 80 pàgines de què consta l'obreta, escrita amb llenguatge planer i descriptiu, hom recorre la mil.lenària història de Ripollet. Una història sintetitzada, però aguda, amb una visió àmplia i aprofundida alhora.

Evidentment, és una pinzellada històrica molt amena que fa conèixer aquests mil anys amb què compta aquesta Vila. Una història que ens explica que "així era Ripollet. Així era la gent del nostre poble. Així era tot Catalunya, ara fa mil anys", com diu l'autor.

Us recomanem la seva lectura de bo de bo.

"DIRECTAMENT O INDIRECTA... Pasterada de versos", d'Ernest Torra i Duran.

A la meta d'una vida de treball com a industrial tèxtil, Ernest Torra i Duran ha sorprès els amics -que som molts- amb la publicació d'un volum de 140 pàgines poètiques que duu el títol amb què hem encapçalat aquest comentari.

L'aplec de versos d'Ernest Torra respon a les tòniques de la poesia tradicional, amb una bona varietat de temes i de tècniques, i sempre amb un ofici correctíssim de llenguatge, de mètrica i de rima, sense negligir alguna temptativa de trencament.

Pel nostre gust destacaríem, tant pel contingut com

per la forma, el capítol titulat "Sonets del veure venir (Mística de la mort)". Potser perquè som enamorats indefinits de la difícil estructura del sonet, que Torra palesa de dominar prou bé.

També ens mereix preferència el grup "Poesia del pessebre", on es va de l'aparent vulgaritat del "caganer" a la innovació textgràfica de "El camí".

Hi ha una composició de disset pàgines (més de sis-cents versos de tres i quatre sil.labes) entorn d'un gos, tota ella utilitzant únicament monosil.labs. És tot un rècord!. I una filosòfica i reiterativa reflexió, en forma d'interrogant, titulada "Sondeig en el temps".

Excepcionalment el poeta, tothora circumspecte en el temari i en el lèxic, es desvia cap al camí de l'erotisme en una composició -breu- titulada "Tàlem", de delicada expressió i amb el peu forçat d'una rima limitada a dues úniques consonàncies que s'alternen rigorosament.

No voldria que aquest primer llibre d'Ernest Torra i Duran fos el seu únic llibre.

J.T.

DOTZE BUMERANGS

(* de Josep M.ª Espinàs)

La Col.lecció Nova Terra de La Llar del Llibre, ha incorporat aquesta novel.la, que és la primera que va escriure l'autor quan tenia vint-i-dos anys. La primera edició és del 1954 i deu anys després s'edità la segona.

Aquest llibre conté la història de dotze personatges que s'estan preparant per anar a una festa. Són dotze històries, dotze situacions, més o menys quotidianes. Després de la festa el retorn a la situació i al ritme de sempre o el sorprenent viratge que s'ha cuit mentrestant.

Al llarg de les 200 pàgines, es mouen uns personatges que semblen gent de carn i ossos, que formen part de la nostra vida de cada dia.

(* Dotze bumerangs. 200 pàgines P.V.P. 500 pessetes. Editorial La Llar del Llibre.

És una gentilesa de

**"GALERIES
ROVIRA"**

Sant Pere, 22 Tel. 726 19 59
SABADELL